

УДК 351: 37

Самофалов Д. В.

магістрант,

Таврійський державний агротехнологічний
університет ім. Дмитра Моторного

СУЧАСНИЙ СТАН ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОСВІТИ НА СЕЛІ

У той час, як проблеми освіти вважались загальними, більш серйозні вони були в сільських районах. Відзначались наступні проблеми:

– відсутність завзяття і інтересу з боку вчителів через погану зарплату, і поганий стан роботи;

– часті страйки з боку вчителів;

– відсутність навчальних та інших матеріалів.

У зв'язку з цією ситуацією багато вчителів відмовлялись від життя у сільській місцевості. Населення, яке становить понад 30 % населення країни, є необхідною передумовою національного розвитку [1]. Освіта є однією із ключових стратегій розвитку сільських регіонів на благо технічного прогресу. Тому, у 2017 році розпочала діяти реформа освіти “Нова Українська школа”, яка вже зараз має результат, який неможливо не побачити [2].

Сільські райони географічно розосереджені, і якщо освітні програми для сільських районів повинні забезпечувати справедливе охоплення, то й можливості щодо доступу усіх засобів, як технологічних, так і інших – повинні бути забезпечені. Дійсно, повинна існувати інфраструктура, яка б дозволила цим програмам працювати. Тому, доречно розглядати сучасний стан державного регулювання, саме на прикладі забезпечення цієї інфраструктури з боку країни. Школи не зможуть це зробити своїми власними зусиллями, але вони зможуть змінити направленість державного регулювання до правильного напрямку [3].

Для того, щоб збільшити темпи розвитку економічного зростання, в першу чергу необхідно фінансувати систему освіти у сфері інформаційного забезпечення, орієнтуючись на потреби, сподівання, можливості і перспективи переважної більшості людей в сільській місцевості. Ретельно пропрацювавши варіанти комунікаційної інфраструктури.

Задоволення потреб в інформаційному забезпеченні сільських районів принципово розділяється, й необхідні підходящі зусилля, які вимагають запланованого бюджету. Систематичні зусилля, щоб зрозуміти потреби в цих областях, їх соціальний та політичний фон й фізичне обмеження, накладені на них через відсутність інформаційного забезпечення. З боку країни необхідно бути добре обізнаним, щоб:

– зробити інформаційне забезпечення більш значущим;

– визначити інноваційні методи для забезпечення тих, хто не може дозволити собі доступ;

– зменшити марнотратні витрати на методи, які працюють тільки в місцевих закладах освіти.

Зростає й консенсус щодо інвестицій в інфраструктуру, в нарощування потенціалу в цьому напрямку до розвитку секторів, які важливі для прискорення економічного зростання. Потенціал інформаційного забезпечення для розвитку виростає з обробки та обміну інформації. Наприклад, Інтернет став самим ефективним засобом спілкування. Але школи на селі, не завжди можуть собі дозволити необхідне забезпечення, навіть усіма можливими зусиллями, як своїми, так і спонсорськими, не можливо досягти того результату, який може надати державне регулювання у цьому секторі.

В Україні у 2020 році, відповідно до умов надання субвенцій, будуть здійснені видатки на реалізацію заходів, спрямованих на підвищення якості освіти, шляхом придбання послуг з доступу до Інтернету закладів освіти, та придбання мережевого обладнання, необхідного для підключення до Інтернету наявної комп'ютерної техніки та персональних комп'ютерів, що будуть придбані, а також комп'ютерної техніки, що належить учням та педагогічним працівникам [5].

Державне регулювання у сфері інформатизації освіти, вже робить крок у покращенні програм. Тепер, до програм сфери інформатизації належать всі програми і видатки, які

здійснюються в межах закупівлі комп’ютерного обладнання та улаштування мережі Інтернет й підлягають погодженню Міністерству цифрової трансформації, що є значним полегшенням цього завдання. Міністерство розробило Національну програму інформатизації, яка дозволяє працювати Державному регулюванню у тому напрямку, якому необхідно закладам освіти [4].

Інформація це сила. Зі збільшенням інформаційного забезпечення, ціни на нього та послуги будуть значно знижуватися. Це зробить послуги та обладнання доступними для більшої кількості людей, що одночасно підвищить й рівень економічного зростання. На селі як не де інше, освіта потребує втручання від державного регулювання, тільки так можливо досягти успіху в нових освітніх програмах, тільки так вчителі й учні зможуть йти в ногу із часом, який так невгамовно йде вперед.

Список літератури

1. Звіт про населення України за 2019 рік. Мінфін [сайт]. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/reference/people>.
2. Реформа “Нова Українська школа”. НУШ [сайт]. URL: <https://nus.org.ua>.
3. Застрожніков А. Г., Застрожнікова І. В. Державна підтримка інфраструктури села, як передумова сталого розвитку сільського господарства країни. Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки); за ред. М. Ф. Кропивка. Мелітополь: Вид-во Мелітопольська типографія “Люкс”. 2016. № 1. С. 148 – 152.
4. Застрожнікова І. В. Державне регулювання підготовки кадрів для об’єднаних територіальних громад вищими навчальними закладами України. Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. пр. Х.: Вид-во ХарPI НАДУ “Магістр”. 2019. Вип. 1 (55).
5. Про питання надання субвенцій на реалізацію заходів, спрямованих на підвищення якості освіти : Постанова від 3 квітня 2019 р. № 319. Відомості Верховної Ради України. 2019 р., № 5, ст. 31.

УДК 342.9

Скорохід Р. О.

студент,

Тернопільський національний економічний університет

ПРАВОВА ПРИРОДА ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ РЕЧОВИХ ПРАВ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО ТА ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ

Підписавши та ратифікувавши Угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом (далі – ЄС), Україна взяла на себе низку нових зобов’язань щодо вчинення комплексу заходів щодо перебудови засад національного права та його інститутів. Аналізуючи текст Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, можна відзначити, що весь її текст пронизаний концептом цінностей, принципів та стандартів. Одним із європейських стандартів, застосування яких повинне відбуватися як на державному так і на місцевому рівні (найближчому до місцевих мешканців), являються засновані на демократичних засадах в умовах правового порядку та прозорості адміністративні послуги у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та ведення бізнесу. Без інформації, що міститься в державних реєстрах, зокрема, в Єдиному державному реєстрі та Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно в умовах сьогодення неможливо здійснити жодну угоду, будь-яку юридично значиму дію, надати адміністративну послугу, що пов’язана з нерухомим майном.

Державна реєстрація є сучасним та впливовим засобом врегулювання суспільних відносин, правова реалізація якого залежить від стану розвитку нормативно-правової бази реєстраційної діяльності. Чим ефективніша та прозора дієва нормативна база, тим більше підприємців та юридичних осіб, як українських так і іноземних, буде реєструвати і розвивати свій бізнес на території України.

Позитивні зміни у сфері державної реєстрації прав на нерухоме майно та бізнесу неодмінно приведуть до покращення клімату у веденні бізнесу, економіці, підвищенні рейтингу України в очах європейських бізнес партнерів. Зокрема, Україна з 2015 року підвищила свої позиції загальному рейтингу “Doing Business”, який базується на розрахунку 10 індикаторів, піднявшись у 2015 рік з 112 місця на 96 місце [1, с. 87].